

Synthese van de werktafel Vrede en Geweldloosheid.

Wij hebben aan onze tafel een fijne en open sfeer gehad. Ik denk ook dat mede hierdoor wij hele interessante gesprekken hebben gevoerd over geweldloosheid en hoe deze al toegepast wordt in de samenleving. Een paar van de deelnemers hadden al een kleinschalig project in hun eigen buurt en omgeving in bijvoorbeeld buurthuizen. Weer andere deelnemers zeiden dat voor hen de geweldloosheid en het daarbij behorende respect vooral te zien was in hun kleine gebaren in en naar de buurt toe. Bijvoorbeeld vragen hoe het met de buren gaat en dan ook écht willen weten hoe het gaat, praten met jongeren op straat (ze wijzen op dingen die niet horen maar dan ook net zo goed gedag zeggen als ze zich netjes gedragen.)

Nog een mooi voorbeeld waar een van de deelnemers mee kwam is uit haar eigen ervaringen: Zij was in gesprek met een moeder over het gedrag van haar zoon. De moeder vond dat ze een geweldloze opvoeding gaf maar haar zoontje ging nog steeds te keer als de televisie uitging nadat ze nadrukkelijk met hem had afgesproken dat hij na de uitzending naar bed zou gaan. Onze deelneemster vroeg hoe zij daarop had reageert en de moeder zei dat ze de jongen met een verheven stem naar zijn kamer had gestuurd. Onze deelneemster zei toen; maar dat is toch ook een vorm van geweld?

Dat vond ik persoonlijk heel interessant, zo zie je maar hoe erg je het niet door kan hebben dat je op de een of andere manier geweld gebruikt.

We zijn zo in onze uitwisselingen over ideeën op gegaan dat we aan het einde nog moesten bedenken hoe wij onze synthese wilde opzetten. Maar door alle goede inzet zijn we tot een heel goed en bruikbaar idee gekomen.

De conclusie van de werktafel

Volgens ons zijn de volgende punten onmisbaar voor geweldloosheid:

- Het sleutel woord van geweldloosheid is Proces. Geweldloosheid gaat niet over een dag ijs. Hier gaat een aardig proces aan vooraf en de mensen die zichzelf en de wereld geweldloos willen zien worden zullen moeten accepteren dat dit een proces is anders is het onbegonnen werk.
- De bewustwording van en het reflecteren op het geweld dat in jezelf zit. Durf jezelf daarmee te confronteren.
- De keuze/ het besluit van het richten van je krachten in positieve en menswaardige richting. Dat is iets waar je bewust mee bezig moet zijn om het echt tot zijn recht te laten komen.
- Geweld is niet alleen een uiterlijk vertoon van bijvoorbeeld het slaan van een ander; het opleggen van je wil aan een medemens is ook een vorm van geweld.
- Het verruimen van de denkgewoonten. Durf verder te kijken dan je neus lang is, durf open te staan voor dingen waar je niet bekend mee bent.
- Geduld is een belangrijk aspect van het Proces.

We zijn tot het volgende idee gekomen:

We beginnen met het benaderen van werkgroepen, buurthuizen in de buurt. Bijvoorbeeld jongerenhuizen, huizen voor moslim vrouwen, theehuizen, Surinaamse buurthuizen. De samenhang is gedeeld in cultuur- en sub groepen. We vragen

deze groepen, apart van elkaar, of ze mee zouden willen doen met werktafels over geweldloosheid ect. zoals wij dat op het forum hebben gedaan. We gaan met deze groepen aan het werk. Het uiteindelijke doel is om al deze aparte/gescheiden buurthuizen met elkaar in een forum aan het praten te krijgen aan de zelfde soort werktafels. Alleen zo zijn de werktafels een afspiegeling van de samenleving. Op deze manier vraag je aandacht voor geweld en discriminatie en mensen van verschillende etnische afkomst zijn met elkaar bezig om hier oplossingen voor te zoeken.